

Publicista, politológ Dag Daniš: Boris Kollár otvára konflikt s Matovičom snahou o skrátenie lehoty pre väzobné stíhanie. Lex Pčolinský, Prípád Lučanský, Zoroslav Kollár

- CZ24 News | 23. dubna 2021

SLOVENSKO: Poslanci Borisa Kollára tlačia na rýchlu zmenu zákona, ktorou by sa skrátili lehoty pre väzobné stíhanie. Obišli tým koalíčnú dohodu a dostali sa do priamej zrážky s ministerkou Kolíkovou, ktorá chystá to isté – no ponáhľa sa o niečo menej ako Sme rodina.

Zároveň sú v konflikte aj s Matovičom. Pre Obyčajných je stíhanie zločinu jedinou silnou kartou, ktorú ešte nestratili.

Treba dodať, že spor medzi Borisom Kollárom a OĽaNO nie je nový. Začal sa okamžite po zadržaní šéfa SIS Vladimíra Pčolinského. Pobúrení boli Milan Krajniak (dlhoročný kamarát Pčolinského) aj Boris Kollár. Krajniak hovoril o podozreniach, že za úderom na Pčolinského bolo súperenie vnútri polície. Kollár mal Matovičovi otvorene – a dôrazne – povedať, že takéto praktiky NAKA proti nominantom jeho strany považuje za neprijateľné.

Motívy šéfov Sme rodina môžeme považovať za osobné. Krajniak roky úzko spolupracoval s Pčolinským na ministerstve vnútra aj v rámci Lipšicovej strany NOVA a jeho zadržanie mohol vnímať aj ako riziko pre seba (či pre svojich ľudí). Boris Kollár – stále viac obchodník ako politik – to zas

mohol vidieť ako nebezpečný precedens pre kohokoľvek zo strany.

Lex Pčolinský

Dnes sa spor presúva z politickej roviny do legislatívnej. Pointa návrhu je veľmi jednoduchá: má sa skrátiť lehota kolúznej väzby. A nielen to. Ešte podstatnejšie je to, že väzba sa už nebude môcť „automaticky“ predlžovať (to by bolo možné len v prípade, že obvinený sa pokúšal ovplyvňovať svedkov).

Ak by to prešlo, ľudia ako Pčolinský by veľmi presne vedeli, kedy sa im končí väzba. Obdobie neistoty by sa im rapídne znížilo. A s ním aj riziko, že by sa vo väzbe zlomili, priznali a ukázali prstom na ďalších.

Poslancov Sme rodina môžeme upodozrievať, že práve toto je ich hlavný zámer – pomôcť jednému zo „svojich“ a urobiť maximum pre to, aby vydržal. A nerozhodol sa spolupracovať s vyšetrovateľmi.

Súbežne s tým by výdatne pomohli aj desiatkam ďalších: stíhaným ľuďom z pozadia Smeru, oligarchom, policajtom, sudcom. V tomto by boli Sme rodina a Smer (Hlas) spojenci.

Spojenci proti polícii a Matovičovi.

Prípad Lučanský

Sme rodina sa, samozrejme, bráni a tvrdí, že im nejde o Pčolinského, ale o princíp. Po tom, čo počas výkonu väzby spáchal samovraždu bývalý policajný prezident Milan Lučanský, chcú nové pravidlá.

Iste, je pravda, že po tejto smutnej udalosti sa začala debata o zmene pravidiel vo väzbe. Tie sú príliš tvrdé. Obvinení sú – bez toho, aby im bola preukázaná vina – izolovaní v drsných podmienkach, bez prístupu k aktuálnym správam, komunikácii, bez kontaktu s blízkymi. Kto si nemôže dovoliť skupinu advokátov, ktorí sa deň po dni striedajú pri „návštevách“ kdesi v Ilave, ten je odrezaný od sveta aj na niekoľko rokov...

Debata o režime pre väzobne stíhaných je celkom legitímna a prospešná.

Lenže – návrhy, ktoré produkuje Sme rodina, vôbec nejdú týmto smerom.

Zamerali sa na jedinú vec: skrátenie základnej lehoty väzby a obmedzenie jej možného predlžovania.

Ak sa tu už niekto tvári, že mu ide o princípy a právo, jadro problému je celkom inde. Pri väzbe sú dnes sporné najmä dve veci.

Prvou sú praktiky polície, prokuratúry a súdov. Väzba má byť len krajné a preventívne opatrenie, ktoré má brániť, aby obvinený ušiel, maril vyšetrovanie alebo pokračoval v zločinoch.

Dnes sa však väzba využíva skôr na to, aby obvineného dostali pod tlak, dotlačili ho k priznaniu a k udávaniu ďalších (ako to predviedol Makó). Tento prístup je vysoko efektívny. Práve vďaka nemu sú stíhaní mnohí oligarchovia, expolicajti, sudcovia, bývalý špeciálny prokurátor... Zároveň je však sám osebe nezákonný. Väzba sa nesmie používať na tieto ciele, ale výlučne len na tie preventívne – a iba v nevyhnutných prípadoch na nevyhnutný čas.

Toto novela poslancov Sme rodina vôbec nerieši.

Druhou spornou vecou je spomínaný väzobný režim. Teda drsné podmienky, v ktorých obvinení čakajú na prípadnú obžalobu a súd.

Ani toto predložená novela neotvára.

Riešia sa len lehoty, ktoré by mohli výdatne pomôcť napríklad Pčolinskému.

Zoroslav Kollár

Ďalšou vecou, ktorá trochu v tejto debate zaniká, je prípad Pčolinského po právnej a vecnej stránke.

Pčolinský nie je stíhaný pre zanedbanie povinnosti či pre bežné prehrešky, nad ktorými by sa dali privrieť oči.

Bývalý šéf SIS je stíhaný pre podozrenie, že zobral úplatok od jedného z najvplyvnejších podnikateľov z pozadia justície. Zoroslav Kollár – v minulosti blízky spojenec Mariana Kočnera či Norberta Bödöra – mal zaplatiť 40 tisíc eur vedeniu tajnej služby za to, že mu dajú pokoj. Malo sa to stať v čase, keď polícia vo veľkom stíhala sudcov a policajtov za korupciu. A keď si museli ľudia ako Zoroslav Kollár priplatiť za prípadné krytie.

Účasť Pčolinského v tejto hre mali preukázať dve svedecké výpovede. Jeden zo svedkov je bývalý dôstojník SIS, s ktorým si mal úplatok od Zoroslava Kollára rozdeliť. Druhým je Makó.

Navyše, Pčolinského vyšetrovateľ obvinil aj z druhého korupčného prípadu z roku 2020.

Pri takýchto vážnych podozreniach z korupcie na najvyššej úrovni by bolo celkom zvrátené, ak by sme akceptovali „záchranné lano“ pre jedného z obvinených. Len preto, že patrí k prominentom vládnej koalície, ktorí sa vydávajú za tých dobrých. Alebo rovno za bojovníkov proti mafii a zločinu.

Len čo by sme akceptovali protekcionizmus v štýle Sme rodina, vrátili by sme sa do éry „našich ľudí“. S jedným podstatným rozdielom. Odroda našich ľudí za Ficovej éry sa nehrala na statočných protikorupčných hrdinov. Ani na majiteľov pravdy a morálky.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: <https://www.postoj.sk>